

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, v řízení ve věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 30 Ca 111/2009, o námitce podjatosti,

t a k t o :

Soudci Krajského soudu v Hradci Králové JUDr. Jan Rutsch, Mgr. Helena Konečná a JUDr. Pavel Kumprecht **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 30 Ca 111/2009.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně v průběhu řízení o žalobu proti nečinnosti Krajského úřadu Královéhradeckého kraje požádala o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Usnesením krajského soudu ze dne 8. 3. 2010, č. j. 30 Ca 111/2009 – 32, byla žádost o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce zamítnuta.

Proti tomuto usnesení podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost, v níž uvedla, že v jeho odůvodnění jsou hrubě a účelově zkresleny i ty nejzákladnější rozhodné skutečnosti (důkaz nechť je proveden úplným obsahem listin spisu s výhradou návrhu dalších důkazů), čímž je opět potvrzena důvodnost ohrožení důvěry v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů (resp. rozhodujícího předsedy senátu JUDr. Jana Rutsche), ale i důvodnost opakovaně vznášených námitek podjatosti soudců zdejšího soudu a jejich vyloučení z projednávání a rozhodnutí „vedených věcí mých (i mých blízkých)“, neboť se zřetelem na jejich poměr k věci a zejména (zjevně nepřátelský - neboť ničím jiným nelze vysvětlit bezmeznou libovůli a systematické zcela flagrantní nerespektování právního i skutkového stavu) k účastníkům a jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Tím je podle stěžovatelky znevážena i výchova k zachovávaní zákonů, k čestnému plnění povinností a k úctě k právům jiných osob, neboť je nesporné, že stěžovatelka soudu řádně prokázala splnění podmínek pro osvobození od soudních poplatků i ustanovení zástupce, a proto znovu důvodně namítá podjatost všech soudců zdejšího soudu, tedy i JUDr. Jana Rutsche v tomto řízení, s návrhem na jejich důvodné vyloučení z projednávání a rozhodnutí nejen této věci, neboť se zřetelem na jejich poměr k účastníkům je dán důvod pochybovat o jejich podjatosti, a proto je důvodné přikázání věci jinému než místně příslušnému krajskému soudu.

Usnesením krajského soudu ze dne 9. 4. 2010, č. j. 30 Ca 111/2009 – 40, byla stěžovatelka vyzvána, aby ve lhůtě 2 týdnů ode dne doručení tohoto usnesení upřesnila důvody, pro které vznesla námitku podjatosti všech soudců krajského soudu a JUDr. Jana Rutsche. Na tuto výzvu žalobkyně reagovala podáním, ve kterém uvedla, že „trvá na úplném obsahu jeho podání v této věci ze dne 3. 4. 2010 (ale i všech ostatních), které je podle jeho obsahu i řádně, důvodně a včas podanou námitkou podjatosti všech soudců zdejšího soudu, tedy i JUDr. Jana Rutsche s návrhem na jejich důvodné vyloučení z projednávání a rozhodnutí nejenom této věci, neboť se zřetelem na jejich poměr k účastníkům je dán důvod pochybovat o jejich podjatosti a proto je důvodné přikázání věci jinému než místně příslušnému krajskému soudu, protože byť jen úplným obsahem listin spisů před tímto soudem vedených, ve kterých jako účastník vystupuje žalobkyně (i osoby jí blízké), je spolehlivě a nevyvratitelně prokázáno, že je tu důvod pochybovat nejenom o jejich nepodjatosti, ale i o dlouhodobé, systematické a vzájemně se kryjící a stále sílící snaze způsobit žalobkyni (i osobám jí blízkým) v těchto zde vedených věcech co největší a zničující škody a újmy prokazatelně nezákonnými, protiústavními a zcela účelovými postupy a rozhodnutími, kterými je prokazatelně a nevyvratitelně ohrožena důvěra v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů, jako jednoho z pilířů moci v tomto právním státě, když právě občanské soudní řízení by mělo být jednou ze záruk zákonnosti a sloužit jejímu upevňování a rozvíjení a každý má právo domáhat se u soudu ochrany práva, které bylo ohroženo nebo porušeno, když soudy jsou povinny postupovat a rozhodovat tak, aby byla zajištěna spravedlivá ochrana práv a oprávněných zájmů účastníků, jakož i výchova k zachovávaní zákonů, k čestnému plnění povinností a k úctě k právům jiných osob – tedy nikoliv přesně opačně jak je tomu prokazatelně se sílící intenzitou v těchto zde vedených věcech žalobkyně (i osob jí blízkých), zvláště po tom co začali opakovaně podávat stížnosti a podněty k důvodnému zahájení příslušných řízení o kárné event. i trestní odpovědnosti těchto soudců podle ust. § 128 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., v platném znění, ale i důvodný návrh ke vstupu příslušných státních zastupitelství do těchto řízení vč. podání příslušné žaloby, neboť podle čl. 36 odst. 3 Listiny základních práva svobod každý má právo na náhradu škody/újmy způsobené mu nezákonným rozhodnutím soudu, jiného státního orgánu či orgánu veřejné správy nebo nesprávným úředním postupem - proto byla a je výše uvedená námitka podjatosti podána řádně, důvodně a včas a nic nebránilo a nebrání jejímu řádnému projednání Nejvyšším správním soudem, který v zájmu obnovení důvěry v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů přikáže věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, když nevyvratitelné důvody k tomu jsou dány byť jen úplným obsahem listin tohoto i všech ostatních výše uvedených spisů s výhradou upřesnění, doplnění a účasti při provádění řádného dokazování či šetření rozhodného skutkového a právního stavu.“

Soudci oddělení správního soudnictví krajského soudu JUDr. Magdalena Ježková, JUDr. Jana Kábrtová, Mgr. Marie Kocourková, Mgr. Helena Konečná, JUDr. Pavel Kumprecht, JUDr. Jan Rutsch, JUDr. Marcela Sedmíková a JUDr. Ivona Šubrtová ve vyjádření k námitce podjatosti uvedli, že se necítí být podjatými a není jim ani známa žádná skutečnost, ze které by mohl vyplynout důvod pochybností o jejich nepodjatosti.

Podle ust. § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli

na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednáváné věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v ust. § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci lze jen výjimečně a pouze ze závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezájatě a spravedlivě. Podjatost sama zasahuje vždy do principu nezávislosti soudce, neboť tento princip nestrannost předpokládá. Samotný pojem soudce totiž s sebou nese atribut nezájatosti a nestrannosti a bez toho, že by se nepředpokládal, nebylo by důvodu ani konstituování soudní moci jako pilíře demokratické společnosti.

Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 18. 5. 2006, č. j. Nao 32/2005 - 34, uvedl, že „Vznese-li účastník námitku podjatosti soudců určitého soudu a přitom je již zřejmé, kterému soudci (soudcům) je či bude věc přidělena, je účelné se zabývat otázkou podjatosti jiných než těchto soudců jen za předpokladu, že u nich bude shledán důvod k vyloučení.“ Vzhledem k tomu, že předmětná věc byla přidělena senátu 30 Ca, který je složen z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Pavla Kumprechta a Mgr. Heleny Konečné, posuzoval Nejvyšší správní soud námitku podjatosti jen ve vztahu k těmto soudcům.

Stěžovatelka neuvedla žádný relevantní důvod podjatosti těchto soudců krajského soudu a omezila se, a to i po výzvě krajského soudu, pouze na nekonkrétní konstatování, že „je spolehlivě a nevyvratitelně prokázáno, že je tu důvod pochybovat nejenom o jejich nepodjatosti, ale i o dlouhodobé, systematické a vzájemně se kryjící a stále sílící snaze způsobit žalobkyni (i osobám jí blízkým) v těchto zde vedených věcech co největší a zničující škody a újmy prokazatelně nezákonnými, protiústavními a zcela účelovými postupy a rozhodnutími.“ Z ust. § 8 odst. 1 s. ř. s. sice plyne, že jedním z důvodů pro vyloučení soudce je skutečnost, že se podílel na projednávání nebo rozhodování věci v předchozím soudním řízení, avšak toto ustanovení dopadá na případ, kdy se soudce podílel na rozhodování téže věci jak u krajského soudu, tak poté u Nejvyššího správního soudu, popřípadě naopak (viz i usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2003, č. j. Nao 2/2003 - 18, publikované pod č. 53/2004 Sb. NSS a dostupné na www.nssoud.cz), v němž bylo vysloveno, že „předchozím soudním řízením“ není řízení v jiné věci, byť by se týkala týchž účastníků. Taková situace však v daném případě nenastala a není ani namítána.

Z výše uvedených důvodů není námitka podjatosti soudců krajského soudu JUDr. Jana Rutsche, JUDr. Pavla Kumprechta a Mgr. Heleny Konečné důvodná, a proto nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 30 Ca 111/2009.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. června 2010

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu